

श्रौतुम्बरीमासन्दीं नाभिदधामरन्निमात्राङ्गीमूतामाहुरन्ति चत्वारः ॥ २७ ॥
 अध्वर्यादयः · आसन्दी मञ्चिका तां सोमस्यासादनार्थं शकटसमीपे आहुरन्ति ·
 श्रौरीम् उडुम्बरवृक्षावयवैः काष्ठैर्निष्पादिताम् · नाग्ध्राम् नाभिः प्रमाणं यस्याः
 सा नाभिदधौ इति प्राप्ते हान्दसष्टाप्रत्ययः नाभिप्रमाणपादयुक्ताम् · अरङ्गीम्
 अरन्निमात्राण्यङ्गानीषोपलवृपाणि यस्याः · ऊताम् मुञ्जरज्ज्वा व्यूताम्^{१)} सौत्रा-
 मण्यां हि श्रूयते मुञ्जविवयना भवतीति (१२. ८. ३. ६) तत्र चाचार्येणोक्तम् (११. ३. ७)
 सोमासन्दीवदिति एतच्च तदैवोपपद्यते यदा अत्र आसन्दी मुञ्जरज्ज्वा व्यूता
 भवतीति । अरन्निमात्राङ्गीति शाखान्तरात् ।

अभिमृशत्येनां वरुणस्यऽऋतसदन्यसीति (४. ३६) ॥ २८ ॥ अध्वर्युर्हस्तेन स्पृशति ।
 कृत्वाजिनमस्यामास्तृणाति वरुणस्यऽऋतसदनमसीति (४. ३६) ॥ २९ ॥ प्राग्ग्री-
 वमुत्तरलोम कृत्वा मृगचर्म ।

तस्मिन्सोमं निदधाति वरुणस्यऽऋतसदनमासीदेति (४. ३६) ॥ ३० ॥ तस्मि-
 न्नासन्ध्यामास्तीर्णे कृत्वाजिने सोमं वासोवद्धमेव स्थापयति । न्यग्रोधश्चेत् आ-
 सीदतमिति मन्त्रे ऊहः · अभिषेचनीयेऽपीतः प्रभृति द्विवचनान्ता एवोहाः
 आसन्ध्याभिमर्शनादेः पृथग्विधानात् ।

शालां प्रवेशयन्ति दीक्षितसंचरेण ॥ ३१ ॥ तेऽध्वर्यादयश्चत्वारः दीणं गार्ह-
 पत्याहवनीययोरुत्तरालेन तमासन्दीस्थमेव सोमं शांन्ति · दीणेति शाखान्तरात् ।
 या तऽइति (४. ३७) वाचयति ॥ ३२ ॥ प्रवेश्यमाने सोमेऽध्वर्युर्यजमानम् ।
 न्यग्रोधश्चेत् अत्रोहः या वां ता वां गयस्फानौ प्रतरणौ सुवीराववीरहणौ
 प्रचरतः सोमन्यग्रोधौ दुर्यानिति ।

आहवनीयं दक्षिणेन स्थापयन्ति ॥ ३३ ॥ तं सासन्दीकं सोमं पूर्वद्वारेण
 शालां प्रवेश्याहवनीयमपरेण नीत्वा तमेव दानं आहवनीयादक्षिणस्यां दिशि
 अद्वारे स्थांन्ति दक्षिणेनाहवनीयं निदधातीति काण्वानां श्रुतत्वात् · आग्नीध्रप्र-
 णयनादर्वाक्सोमोऽत्रैव तिष्ठति ।

१) व्यूतां वणितां B. see at ३. २६.